

ABSTRAKT

Disertační práce se zaměřuje na analýzu oblasti podpůrných opatření ve vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Hlavní oblastí studie je navýšování časové dotace na práci žáků se specifickými poruchami učení, což je jedna z nejčastěji volených forem podpory pro tyto žáky. Po představení teoretických východisek studie je prezentován samotný výzkum. Jedná se o kvantitativní analýzu výkonu žáků 9. tříd základních škol. Výzkumný soubor obsahoval žáky s SPU (N = 31) a intaktní žáky (N = 188). Žáci pracovali na Testu struktury inteligence I-S-T 2000 R a jejich výkony byly následně statisticky zpracovány. Žáci s SPU měli k dispozici o 25 % na práci více, než žáci intaktní, ale byli hodnoceni také v základním čase. Pracovalo se s jejich výkonem v podobě hrubých skóru (tedy fakticky správně vyplněných položek), hrubé skóre se nepřevádělo na inteligenční kvocient. Statisticky významné výsledky byly zjištěny v následujících oblastech. Žáci s SPU podali v rámci své skupiny statisticky významně lepší výkon, pokud pracovali s navýšením času (než v čase základním), a to ve všech hodnocených škálách i subtestech. Při hodnocení rozdílu mezi žáky s SPU a intaktní skupinou žáků, dosahovali žáci s SPU, s přidaným časem navíc, statisticky významně lepších výkonů ve figurální škále testu a v subtestu Výběr obrazců; statisticky významně horší výkon podali v numerickém subtestu Číselné řady. Pokud pracovali žáci s SPU a intaktní skupina žáků ve stejném (základním) čase, pak byli intaktní žáci statisticky významně úspěšnější v numerické škále. V rámci verbální škály nebyly zjištěny žádné statisticky významné rozdíly ve výkonech, což je překvapivým zjištěním.